

3 Cena numeru
centy w Krakowie, w Podgórzu i na prowincji.

PRENUMERATA:

Miesięcznie w Krakowie (już dostawą do domu) K 1.50
na prowincji z przesyłką pocztową 1.60
Prenumerata za granicą: msk. 1.50, frk. 2.—, rb. 1.—

Pełny egzemplarz nabywać można we wszystkich agencjach i na wszystkich dworcach kolej.

NOWINY

DIENNIK NIEZAWISŁY DEMOKRATYCZNY ILLUSTROWANY

Redakcja i Administracja „Nowin”: Kraków, ulica Wiślna 1.3
Telefon 840.
Ekspedycja „Nowin”: ulica Wiślna 1.

REDAKTOR NACZELNY
LUDWIK SZCZEPAŃSKI

Wiadomości ustnie, telefonicznie i listownie przyjmuje Redakcja (Telefon Nr. 340) od godziny 8 rano do 8 wieczorem w biurze ulica Wiślna 2. Reklami w niezwleka się.

„NOWINY” wychodzą codziennie wieczorem o godzinie 4-tej.

Cena numeru 3 centy w Krakowie i na prowincji.

Los Sejmu.

We Lwowie rozpoczęły się obrady subkomitetu dla sprawy sejmowej reformy wyborczej, zwołanego przez prez. Leo, który jednak sam z powodu choroby nie może w nich wziąć udziału i przewodniczenie subkomitetowi złożył. Zarazem z okazji zjazdu kierujących polityką nasłaniane były mają znówu nieci rękawa w zgodzie z myślą między Polakami a Rosjanami.

Od obu tych spraw, które spłoty nie nierozwalnie ze sobą i tworzą właściwie jedną całość, za wieś losu Sejmu galicjijskiego. Utrzymuje się powszechne zdanie, że zimowa sesja Sejmu będzie bardzo krótka, że jedynym jej wynikiem będzie uchwalenie prowizoryum budżetowego, zaś dalsze prace rozbiły się o skurczy obrotu rękawicy. Oczywiście niezdolność Sejmu do pracy skłoniła rząd do rozwiązania Sejmu i rozpisania nowych wyborów na wiosnę. W przewidywaniu tego faktu Ukrainy już obecnie mobilizują swe zastępy, wzywając je do broni przeciw Polakom i ostrzegając je przed „zakusami rządu”, który w kampanii wyborczej będzie popierał żywioły umiarkowane.

Każdy poważny polityk polski, przeświadczony jest dziś chyba o konieczności reformy sejmowej i o konieczności ugody polsko-rosyjskiej. Reformatory Sejmu ukazują się nam niepodobna i co najmniej uprzedzić, bez ugody polsko-rosyjskiej nie ma mowy o spokoju w kraju. Wyrazem dobrej woli i rozważnej myśli politycznej ze strony polskiej były zainicjowane przez eks. Blińskiego próby konferencji ugodowej między prezydentem Koła Polskiego a prezydentem Koła Ukraińców w Wiedniu. Jak wiadomo, wspomniane pertraktacje rozbiły się z powodu kategoryczności żądań Ukraińców, którzy pod wpływem radykalnych manifestów burzących nieugiętość postawili swe ujęcie w formie ultimatum. (Główny z tych postulatów dotyczył ilości mandatów ruskich. Rosnieli za dali przysługam im 35 procent ogólnej cyfry sejmowych mandatów, motywując to żądaniem tem, że

ludność ruska stanowi 42 procent ludności galicyjskiej, niewzględnie jednak przytem fakt, że ta ludność kulturalnie i ekonomicznie jest nieproporcjonalnie słabsza od polskiej. Rosnieli odrzucili nawet propozycję polską, aby kwestię ilości mandatów rozwiązano według klucza przyjętego w parlamentarnej ordynacji wyborczej).

Czy rokowania w Lwowie zostaną podjęte i jaki wydadzą rezultat, dowiemy się niebawem. — Ubolewania byłoby godnem, gdyby mimo widocznej dobrej woli ze strony Polaków radykalizm ruski znówu uderzył w rozwiązanie pałacych kwestji. Gwałtem i terorem Rosnieli niczego nie uzyskają; w obronie swych praw i swego narodowego stanu posiadania społeczeństwo polskie zgodzie stanie murem przeciw wszelkim atakom.

Wejście do Sejmu z widzeniem rękawicy z powodnością wyraża zdanie samych Rosnieli z Polakom. Jedyną drogą rozważnej ugody wprowadzić może Rosnieli z matni, w którą ich radykalizm zapędza i przyniesie sanację stosunków krajowych.

Sprawa sejmowej reformy wyborczej.

(Tel. „Nowin”).

Lwów. Subkomitet komisji dla reformy wyborczej odbywa dziś obrady pod przewodnictwem dra Głębickiego. — W obradach bierą udział posłowie: Adam, Cieński, Jaworski, Korol, Lasowski, Makuch, Paygert, Piniński, Rotowski, Sobolewski, Stasicki, Starzyński, Urbasński, Wereszyński i Witos, oraz namiestnik Bobrowski i wiceprezydent Grodzicki.

Na wstępie posiedzenia przyjęło rozprawy p. Leo z prezydentem subkomitetu i wybrano prezesem subkomitetu posła Rutowickiego.

W dyskusji posłowie ruscy zażądali dokładnego oznaczenia procentowego mandatów dla narodowości ruskiej.

r. Kiemensiewicz, na sekretarza powołano pp. Kubalskiego i Prochaskę. — Przewodniczący udzielił głosu pos. Tetmajerowi, który przywitał oklaskami przemówiło słowa:

Stanowim zgromadzeni! Stojemy wobec faktu, wobec którego jesteśmy bezbroni i bezsilni, a to jest, że zmieścić go nie jest w naszej mocy, lecz wolno nam i możemy dać wyraz naszemu upokorzeniu i naszej rozpacz, skoro w oczach naszych odbywa się czwarty rozbiór Polski. Bu od czasu zawarcia traktatu wiedeńskiego w r. 1815, gwarantującego szereg praw i uchwał dla Królestwa Polskiego, granice tego państwa polskiego, będącego pod rządem rosyjskim nie uległy żadnej zmianie, a granice te i ich trwanie niezmiennie zagwarantowały nam podpisane na traktacie mocarstwa.

W 1830 r. wydane czwarty car rosyjski Mikołaj II na skutek naszego powstania statut organiczny, znoszący przywileje niektóre jak n. p. woj-

— O cenzurę?

— No, o tem małżeństwie! — mknął przez zaciśnięte ścby Roncherolles.

Lagerde tymczasem stał opodal z dwoma pacholami, którym po odejściu marszałka i wielkiego dyktanta z znak, aby się zbliżyli.

Zostaliśmy tutaj przez całą noc — powiedział.

Gdy wód żelaznego pocztu rozkazali, to święte. Wszyscy więc trzej natawili się w jakimś zaskak, skąd mogli wiedzieć zgłoszenia oberży, a które wkrótce spowłala noc czarna.

Myrta, widząc padającego Królewicza, schwyła pochodnię i podpalila nią słomę.

Bez najmniejszego wahania, z całą przynajmniej, wzięła Królewicza w ramiona i zeszła z nim do piwnicy. Następnie wróciła się jeszcze po pochodnię, zatrzasnęła kłapę i silnie ją przyrzuwała od wewnątrz.

Wszystko to nie trwało dłużej nad dwie mi-

Historia małżeństwa merfinków. (Patrz artykuł).

ako polskie, ale granic państwa polskiego nie zmienia. Także i konferencya londyńska w 1873 r. gwarantuje nam ponownie trwała niezmienność granic, która nigdy zmieniona być nie może i do dziś dnia ani jeden fakt taki nie zdarzył, któryby wykraczał przeciw powyższemu uchwaleniu wszystkich europejskich mocarstw. Dziś dopiero chciwa ręka caratu wyciągnęła się ku ziemi naszej. Wobec takiego faktu jawnej grabieży, my nawet jako lojalni obywatele państwa w którym żyjemy, możemy w sprawie tej głos zabrać — wobec tego proponuję uchwalenie następującej resolucji:

„Świadomi tego, że obrona swych ziem przed obcym zaborem jest pierwszym obowiązkiem narodu polskiego i jego dążeniem do narodowej niepodległości, zgromadzeni protestują przeciw dokonywaniu przez carat zabioru Królestwa polskiego, jako nowemu rozbirowi Polski i oświadczają, że gotowi są poprzeć wszelkie działania obronne. Zgromadzeni zwracają się przedewszystkiem do Koła polskiego, że stanowczem żądaniem, by przez poruszenie tej sprawy w delegacjach, zma siło rząd austriacki do czynnego wystąpienia w tej sprawie i wzywają posłów swego okręgu do bezwarunkowego zastosowania się do tej uchwały”.

Przemówienie posła Tetmajera i postawioną przez niego rezolucję oklaskiwali zebrani przez dłuższy czas, poczem zabrał głos dr E. Bobrowski. „Staje tu — mówił dr Bobrowski — jako przedstawiciel partji socjalno-demokratycznej i przyłączam się do protestu, który echem powiolen się obudził wśród wszystkich warstw naszego narodu”. Przemówienie swe zakończył dr Bobrowski okrzykiem na cześć niepodległej Polski ludowej. (Długotrwałe oklaski).

Z kolei zabrał głos dr Horodyński, przed-

stawiciel stronnictwa narodowo-demokratycznego, który podniósł te okoliczności w sprawie chełmskiej, że Austria w chwilach własnego przełomu liczyła się zawsze z Polakami i że wobec tego i Polska ma prawo żądać od Austrii niegdy nie ze sobą w obecnej chwili. Również i episkopat polski powinien czuwać nad narodowymi sprawami, gdyż wpływ jego na lud polski jest może najznaczniejszy.

W końcu swego przemówienia zwołał dr Horodyński zebranych, aby utworzono wielki komitet chełmski, któryby się zajął zbieraniem funduszy na -prawo chełmskie. (Mowa p. Horodyńskiego spotkała się z gorącym oklaskami całego zebrania).

P. Górecki przyłączył się do protestu imieniem mieszczan i robotników krakowskich, dodając swego, że Koło polskie nie powinno zakochywać tej sprawy manifestem, lecz wiarom klasy pracującej żądać wazdanie, gdzie tylko można, sprawiedliwości dla narodu polskiego i przez usta nie jednego, lecz wszystkich posłów.

Pe p. Góreckim zabrał głos dr Nartowski i domagał się imieniem stronnictwa pracy narodowej, by więc uchwalili resolucję, skierowaną przeciw naruszeniu swob. praw do wyrażania w imieniu całego narodu przez posłów Briteira i Reizera. Zgromadzeni odrzucili jednak to propozycję i smieli dr Nartowskiego do opuszczenia mównicy.

Imieniem polskich izraelitów przemawiał pos. Landau. — Żle byłoby, gdyby tu brakło w chwili głosu żydów, którzy caują, że są częścią polskiego społeczeństwa — mówił pos. Landau. — i w ich imieniu przyłączam się do protestu. Los izraelitów żydowskiej jest zrównany z życiem narodu polskiego, z Polską. Jej radość jest naszą radością, jej ból jest naszym bólem, każda krzywda, jej wyrażona, jest naszą żalobą. Należąc do stronnictwa, które nie słowem, lecz czynem chce ożywić po-

ny zgłębł pożaru: świat płomieni, trzask palącego się drzewa, okrzyki na ulicy.

Wciąż jej mawano się uśda.

Nie wdaję tutaj.

Odrzuciła sół. Jaką drogęś łodował przesłunkną ja od atóp do głow i wstrząsnął całem ciałem. Nagła wybuchła płacem. Uderzyła obok Rębaca i odłoniwiona na pierśiach kaftan i koszule, zaczęła obmywać dwie krwawe rany wienem.

Królewicz otworzył oczy i widząc się w piwnicy, uśmiechnął się lekko.

— Moja droga Myrto, więc ci się udało mnie ocalić? O, ja.

Nie dokończył, gdyż znów utracił przytomność.

O, Boże! Jakże on piękny! — westchnęła Myrta.

Taki był skończony piękny. Cudna twarz i cała postać jego tętnęły porażającą młodością.

Kiedy oprzytomniał, uśmiech już był gwar i zamęt pożaru.

— Myrto, — prosił — sakradny! raz jeszcze i daj mi się napić.

(C. d. n.)

CZARODZIEJ

Wielki roman dramatyczny

przez MICHAŁA ZEWACCO.

190 (Ciąg dalszy).

Saint-Andre zaś dodał cichym głosem i zdążył:

— Hultaj, myślał, że przeszkodzi małżeństwu mego syna z córką!

Jakto? Skąd wiecie? — zapytał Roncherolles, rzucając spojrzeń, pod którym zbliżył marszałka.

— Ja nie wiem, bracie. Ja tylko słyszałem, że ten rabin ośmielił się podnieść wzrok swój na naszą córkę. Oto wasz-tyko. Wreszcie owa przygoda w oberży na drodze do Melno.

— To prawda, to prawda! — szepnął Roncherolles niepokojony.

— Zegnam, wielki prefekcia. Idę się przespać, ledwie się trzymam na nogach, zasnę!

Bardziej zaświadczył jutro, marszałku. Mnie się przyjdzie jutro do mnie. Mam z sobą do mówienia.

Magazyn Nowości i Konfekcyi Damskiej
LEONA GRABOWSKIEGO

— w Krakowie — poleca Płaszcz, Kostymy, spódnice, bluzki i halki po nader przystępnych cenach.

może, staje po stronie tych, którzy są zdolni do oświaty i przywiązani do okrytku: Niech żyje niepodległa Polska! (Okłaski).

Po przemówieniu p. Horowicza, który imie niem partii chrześc. społecznej przyłączył się do owego protestu, zabrali głos p. Tęczyński i J. Włodarczyk z bractwa wiejskiego — mówili powoli — wzorem do atmosfery, która mi dodaje otuchy i nie zaniecham pracować w duchu tym, jak wy wszyscy to czujecie. Praca nad zrujnowaniem naszego społeczeństwa nie rozdziela nas, ale łączy, nas, rozdzieleni podwójnym kordonem, kordonem mocarstw i kordonem stronnictw. Z pociecha stwierdzić jednak musimy, że ponad wszystkie inne ideologiczne góry na nas ideą niepodległości Polski i że różni zapatrywaniom do tego jednak celu dążymy. To przeświadczenie dawało im otuchy i siły, a czyniąc za sobą wolę milionów, śmiało oprzeć się o nią w mem działaniu moim i przyrzekać wam, że z radością rozkażę wam wypełnić.

Po przemówieniu pisa Tetmajera zebrani jednomyślnie przyjęli zaproponowane rezolucje, poczem przewodniczący zamknął wiec. Wśród śpiewu pieśni patriotycznych rozeszli się zebrani o godz. 1:30 w południe.

Po wiecu chełmskim.

Oddźwięk w społeczeństwie.

P. Jan Płanewski, starszy nauczyciel szkoły wydawczy w J. Kochanowca w Krakowie nadzysła nam obszernie pismo w sprawie wczorajszego wiecu, które — ze względu na poruszone w niem projekty — nawiązuje na bieżącą uważę.

"Ponieważ komitet urządzający wiec w sprawie wyodrębnienia Chełmszczyzny — pisał p. Płanewski — programem wiecowym nie objął zgłaszania wniosków i wskutek tego oprócz wyrażenia protestu nie udało się przedstawić żadnych wniosków — nie udało się w czynstwie stać — proste na to drodze zgłaszałem mój wniosek, skierowany jak sądzę, do pewnego praktycznego celu".

Uważając protest Koła polskiego na niewystarczający, a to z tego względu, że jest jednorazowym wybuchem naszego oburzenia i rozpaczy, proponuję panu Płanewskiemu wybranie stałego komitetu, złożonego z najświeższych literatów i działaczy społecznych, którzyby na wstępie owej akcji Skłesławiska w sprawie wyodrębnienia Polaków pod zaborem przenieśli, wydali, K. Kępcę w głąbie Albatrosu w sprawie "Chełmszczyzny". Pieniądze na ten cel powinny być zbierane drogą publicznych składok.

"Wypielęgny — kończy p. Płanewski swoje pismo — obywateli polskości naszego narodu, przeszkadzają nam przez nas wreszcie wreszcie i okazy, że Polacy posiadają energię czynną, silną wolę, męstwo i wytrwałość w odparciu ataków wroga na naszą wieloletnią Słodziarę, Legiony nowych szermierzy: wierzmy, że Komitet redakcyjny Księgi Chełmskiej" — głos Mickiewicza i Wyspiańskiego do tego czynu są za grob wola".

Stowarzyszenie polskiej młodzieży katolickiej na uniwersytecie Jagiellońskim, "Polonia", wydało drukowaną odezwę, w której wyraża do stworzenia funduszu na obronę krajową. Stwierdza, że nie powinien być zbierane w całym społeczeństwie polskim.

Wyrok w procesie kijowskim.

Proces studentów szkoły lasowej lwowskiej, oskarżonych o szpiegostwo na rzecz Austrii, za kończył się onegdaj. Wszystkich oskarżonych uwolniono. Cytryn dyktacji czwartego dnia prokuratora i wyszki obrońcy stanęły bezradnie wobec sądu, bijące w oczy niewinności oskarżonych, którzy rzec tydzień wcześniej złożyli tortury słodkie go więzienia rosyjskiego.

Z kraju.

Bandycki napad na stację kolejową. Ze Szaniawowa donoszą: W nocy z 12 na 13 bm. o godzinie 3 napadli nieznani bandyci na stację kolejową Chodzież Wielki na linii Stry-Tarnopol. Otworzyli za pomocą wyrzucanych drzwi arsenał rąbno, rozbili bandyci kase i zabrali z niej 400 koron. — Bandyci spudłowali się widocznie większego łupu, bo szukali pieniędzy, które na czelnik stacji Szafły wygrał był w miesiącu sierpnia w kwocie 45000 koron, na loterii państwowej. — P. Szafły schował jednakowoż swoje pieniądze w miejscu bezpiecznym, mimo, że do niego doszła ta w sposób dość łatwy. Wygrał bowiem los, zakupiony w trafice w Tarnopolu za kilka koron.

W biurze, w którym znajdowała się kasa, po łamali bandyci strzelbę nabita, która się tam znajdowała. Oprócz tego zabrali jeszcze futro. Naczelnik przez cały czas nie mógł się wycofać. Jest to już drugi napad na tę stację.

Z Wadowic.

(Jeszcze sprawa Seidlera. — Wenta).

Z Wadowic pisał nam w sprawie Seidlera pod d. 17 bm.

Firma Braner & Co założyła w roku 1906 elektrownię w Wadowicach, która po 40 latach przechodziła w własność gminy. Przez lat 40 gmina zobowiązała się płacić firmie po 5000 koron za oświetlenie miasta 199 lampkami elektrycznymi i za oświetlenie biur magistrackich, nadto repartowała gminą do zysku czystego 1 pr. Kierownikiem i zarządcą elektrowni w Wadowicach ustanowiła firma Braner zdolnego i sprytnego Georga Seidlera (który był motorem, a nie inżynierem) z placą 150 koron miesięcznie. Braner widział, że interes dla ludzi w Wadowicach, oddał jej w roku 1906 niemieckiej firmie w Wiedniu, "Elektrische Industrie Gesellschaft". Na placu Seidlerowi podwyższyła do kwoty 3000 kor. Seidler w głównym zarządzie tej firmy znalazł przyjaciela i z jego pomocą naraził firmę na strać w kwocie 50 000 koron, a pieniądze tych nazi Seidler nie na przedsiębiorstwo, które miało w przyszłości przynieść wielkie zyski jak to jego przyjaciele rozgłaszali, lecz te roboty wstępne w Jaszczynowie i w Muchaczu były obłożone wianami na wielki zwir, jak to nadeszła z Tow. z Wiednia nadeszły Piek sprawdził — Seidler nie zapłacił zwrócić ani za plany, ani za użycie w handlu Klocka, ale pieniądze złożył na sprowadzenie z Wiednia suknie dla żony, na różne zapory — przejechał co tydzień do Bielska z żoną do teatrów — gdzie zwykle w pierwszych rzędach hotelach 2 dni w tygodniu z przyjaciółmi się bawili — wreszcie na amerykańskie białe i różne cacka.

Nadto porządził Seidler latowiernych na parę tysięcy koron, którzy pretensji swojej nie zgłasza — bo to długi prywatne Seidlera — w restauracjach, hotelach, handlach, a u samego Pezembusa winien 2500 koron, a faktem jest, iż groźba dziać niema. Jak świadectwo jego wykaza, Seidler przez przybyciem do Wadowic był maszyniści w Karlsruhe z placą 150 koron, to awansował na montera i otrzymał w roku 1906 240 kor. — w r. 1909 już miał 300 kor. Iżymier nie był, a od płatku wędrownego jest pod kłosem w aresztach też sądu obwodowego.

Na dochód ubogich Towarz. św. Wincentego a Paulo odbyła się dzisiaj wntwa przedwziętna z koncertem muzyki wojskowej 56 p. p. uoylnie na ten cel przez pułkownika p. Gustawskiego sprowadzone. Artykułów spożywczych, zwierzyń, drobny był jak żadnego kasa dotąd — w godzinie rozsprzedano wszystkie losy, a dochód będzie przesł 1500 kor. dla biednych. Krzyżek.

Z Bielska-Białej.

Wybory sejmowe z bielskiego powiatu odbędą się we wtorek 19 bm. Zainteresowane wyborytami słabe wobec pogłosce, że obecna kadencja sejmowa będzie ostatnią, poczem Sejm zostanie rozwiązany. Najpewniejszą kandydatem jest dr Kuzarski, a zarazem jednym, gdy na razie innych kandydatów niema.

Zarząd Spółki i ochrony narodowej w Bielsku konstytuował się w ub. czwartek. Przewodniczącym wybrano dyr. I Steina, zastępcą ks. proboszcza J. Waligóra, sekretarzem komisarza skarbowego p. M. Wydega, zast. p. K. Figue, skarbnikiem p. J. Gajewskiego i J. Motusiaka. Na zebraniu ten schwalono wydać odezwę do społeczeństwa polskiego, do wszystkich pism i instytucji polskich z prośbą o datki na dom polski. Dyskusję nad urzędzeniem dom i inne z tem połączone sprawy oddłożono do posiedzenia następnego.

Wykłady T. S. L. W miesiąc grudniu urządziła Koło T. S. L. jeszcze następujące bezpłatne wykłady: 19 go we wtorek p. St. Pizon o "Boku polskim" z obr. Świeta; 21 we czwartek p. K. Małach "Z robotników sławny wynalazcy" (zam. w. biad. dyr. Steina); 28 we czwartek p. E. Dżo "O Odkryciu Ameryki".

Łudność miasta Bielska wzrosła stale. W r. 1880 było 14 573 miesz. W r. 1900 było 16 597 miesz., w r. 1910 zaś było 18 668 miesz. W poprzednim dziesięcioleciu wynosił przyrost 12.9 proc. w ostatnim przysrost był znacznie mniejszy bo tylko 10.6 proc. Polaków jest obecnie 3568, przed 10 cju laty było 2400, przed 20 tu zaś laty 2400. Pozornie wygląda to na przysrost, faktycznie jednak procent Polaków w ostatnich 30 latach spadł z 15.4 proc. w r. 1880 na 14.6 proc. W r. 1900, a na 13 proc. w r. 1910 Niemców stale przybywa z 11 228 na 13 540, a w r. 1910 przybyło na 10 144. Wśród Niemców figurują bielescy Żydzi, którzy wszyscy w liczbie 3 024 tj. 16 proc. zapisali się przy spisie jako Niemcy.

Wydatkiem przedsiębiorstwa kinematograficznego z Bielska, Magistrat miasta Bielska wydał z miasta przedsiębiorcy kinematograficznemu, bo przedstawiającemu w kinematografie urządzano, a bardzo licznie uczęszczano przez publiczność robiły ogromną konkurencję teatrowi,

subwencyjonowanemu przez miasto. Przedstawienia w teatrze bielskim, założonym przed paru laty pod hasłem antypolskim z warunkiem, że nie odbędzie się tam przedstawienie polskie, świecą stale pustkami.

Tragiczny wypadek. Projektowana podróż do Ameryki. W rękach bandytów? Wyrazem o poginięciu piosenki. Przed niedawnym czasem otrzymała p. Marya Galla, kantarystka, zajęta w fabryce sukna w Bielsku p. Rudolfa Strzygowskiego, córka majstra stolarnego w Białej zaproszenie od swojej ciotki w Amerykę, aby przyjechała do niej, gdzie wyrobi jej dobrą i po płatną posadę. Podjęła do zaproszenia dołączona była karta okrągła piosenki na podróż. p. Marya Galla nie namyślając się długo, pocięła się z rodzicami wybrała się onegdaj w podróż, kierując się na Rotterdam, skąd nadesłała kartkę rodzicom, w której donosi, iż mimo, że szczęśliwie dojechała, wskutek okropnych przeżyć powróci ci natychmiast do domu. W sobotę natomiast na desła do policy w Białej depesza z doniesieniem, a na przesłaniu kolejowej Esmich Lipski, Marya Galla, pochodząca z Bielska została przetrącona w rękach bandytów, którzy wzięli ją do niewoli. W czasie jazdy i walczy ze śmiercią. Sądząc z treści karty nadesłanej do rodziców i z depesz, wypadła prawdopodobnie p. Galla w ręce bandytów, którzy targali się na jej życie. Wszelkie bliższych szczegółów o tej sprawie brak je jednak jeszcze.

Historia małżeństwa morfistów.

(Patrz ilustracy).

Niemalże sensacja wywołał przed rkiem w Nowym Jorku afera znanego lekarza dra Willis, który swoją asystentkę — pannę o wybitnej piękności — chciał uwięzić sposobem zgoła nie dziecinistycznym. Sprawa oparła się wówczas o sąd karny, a gorączkowi eskalacji tylko dlatego uniknął kary więzienia, że obiecał swojej asystentce poślubić. Tak się też wkrótce potem stało.

Obecnie, po jednorocznym pościgu, małżonkowie się rozwodzą i to wśród podobnie niezwykłych okoliczności, jak się pobrali. Oboje małżonkowie byli zdecydowanymi morfistami i bódowali też strasznie pamiętnością podziennic. Zeszłej soboty wrzucił się pp. Willisowi w towarzysztwo szczerą na dźwierz wycieczkę automobilową. Nastręczały przybyły do miejscowości Bayport. Dalszy atoli nie mogli już jechać, gdyż pani Willisowa strasznie cierpiała pod wpływem nadmiernej dawki morfiny.

— Zachowywała się jak obłąkana, krzyczała w niebogiego i koniecznie chciała wykroczyć z pędzącego automobilu. Aby nadmienić ten jej zamiar obaj mężczyźni skrzepowali ją sznurami, wysadzili z pojazdu i przywiązali do drzewa przydrożnego, poczem sami odjechali. Biedna kobieta krzyczała w niebogiego o pomoc, aż wreszcie pożyłszy na jej wołania i uwolniona ją ze strasznej sytuacji. — Szeryf udał się natychmiast w pogon za nieludzkim małżonkiem, którego w sąsiedniej miejscowości prześlano. Chorą doktorowa odesłano do szpitala, gdzie dopiero po kilku godzinach odyskała przytomność. Lecz jeszcze wówczas trapiły ją straszne wyzwy, iż się znajduje w pędzącym na siebie automobilu.

W posiadaniu męża znaleziono flaszkę z morfiną, do połowy już wypróżnioną. Odstawiony do sądu został poddany obserwacji lekarskiej, gdyż nie ulega wątpliwości, że czyn jego był wpływem achorazeli, wskutek nadużywania morfiny, wyobraźni.

Nacokoło sceny i estrady.

Poranek symfoniczny.

W sali Starego Teatru odbył się wczoraj koncert orkiestry miejskiej pod kierownictwem kap. p. Byżewskiego. Na die oratoryj z "Euryanty" Webera, symfonii pastorałowej Beethovena i symfonii Dworczaka wykonała orkiestra sprawność, najzupełniej wystarczającą do dobrego wykonania po walezych dzieł symfonicznych. Wielką zaletą tej orkiestry jest ton pełny, a nie krzykliwość, p. Czyżowski, jako dyrygent, ma to szczególnie zaletę, że choć trwałemu tempa nie szepa w odcienkach, nie łamie ruchu zbyt częstymi zwolnieniami, ale przegnie przedstawiał myśl muzyczną z prostotą i prawdą.

Koncert sprawił też bardzo dodatnie wrażenie. Podnieść należy koleżeńską gotowość op. Gablenza, Skarżyńskiego i Wierzbowskiego, którzy dla pogorcia dobrej sprawy zasięśli na estradzie, aby ratując i wyborną grą wspierali orkiestrę za sepi.

Na sali nie zebrała się w takiej ilości publiczność, na jakąby koncert zasługiwał, ale przytoczona jest porządek koncertu i w programie i do tego w Krakowie, gdzie dzień odpoczynku dla podróżników różni się od dnia pracy świętym doborem przekaśk i mokrých przysmaków po handelkach. Franciszek Dylicki.

Co słyszać w mieście?

Rzeczpospolite budowy kanału i kłajkajacy.

Oromyście rozpoczęła roboty ziemnych na przesłaniu kanału Zast—Szambrak w dniu 27 bm. odbęła się w Brzoźnicy, stały na linii kolejowej Podgórze—Oświęcim. Uczestnicy pracowały świątę w freńd 27-go b. m. roboty przy kanalizacji Własy w Krakowie, która prowadzi do "Zakutawki, Szosnowki i Zachariewicza", za mame, która otrzymała także budowę 8 i 4 łon kanału.

O godzinie 1 w południe osobny pociąg kolej państwowej zawiązał uczestników do Brzoźnicy, gdzie nastąpi rozpoczęcie i poświęcenie robot, oraz podpisanie dokumentu, który następnie będzie wmurowany dla pamiątki syfemu na polsku Brzoźnicka. Powróci do Krakowa nastąpi o godzinie 5 po południu. Oprócz ministrów startu, handlu, robot publicznych i ministrów dla Galicyi, ważną udział w uroczystości pociągu Koła polskiego wraz z członkami prezydium Koła i innymi posłami do Rady państwa, przedstawicielami władz krajowych, Izb handlowych, Tow. rolniczego krak., dyrektori budowy dróg wędnych i ekspozytów krakowskiej.

Demonstracja po wczorajszym wiecu.

Po wiecu grona uczestników, licząca około 100 osób (przeważnie akademików) ruszyła w stronę pieśni patriotycznych do Ryńku. Silnie skonagnowana policja nie dopuściła ich atoli pod pomnik Mickiewicza, wobec czego demonstranci uciekli Florjańską ruszili w ulicę św. Tomasza, gdzie przed redakcją "Czasu" osławiano urządzenie głośną demonstracją. Policja zamknęła wobec tego kordonem ulicę św. Tomasza. — Na placach przed drukarnią "Czasu" pozostała atoli niecierpna grona demonstrantów, którzy śpiewali pieśń "Gdy naród do boju". Policja zaczęła "energicznie" przegadanie, którego rezultatem było kilka przewodzonych osób. Słuchaczka niuieretyteta panna M. areziówna, została przez bratralnych policjantów tak uława i grupownie eskulakowana, że miała się nie dojechać, celem opatrunku. Ogółem aresztowano 10 osób, w tym 3 słuchaczki. Wzrost spisanio protokołu wypuszczone wszystkich na wolność.

Wśród licznych widzów tej moke głośnej, lecz zgłoła nie niebezpiecznej demonstracji przed redakcją "Czasu", wywołnie wczorajsze brutalne zachowanie się żołnierzy policyjnych powszechne oburzenie.

Byłby już najwyższy czas, aby przedłożona władza policyjna ostatecznie poddała żołnierzy, że obowiązali utrzymać kłoniecno porządek, nie powinien iść w parze z biciem, kulakowaniem i kopaniem.

Prezydent dr Leo atolił a powodu swej choroby przesunąć ahenbientu dla sejmowej reformy wyborczej na ręce pała Łaskowskiego, który ma wyprase prasyury postawić na dalszejsze polepszenie na porządku dalszym.

Posiedzenie Rady miejskiej odbędzie się we środę o godz. 5 popół w sali Tow. Wzaj. Uo. Na porządku dalszym dalszy cykl dykusyj nad paraczący grunów porofortyfikacyjnych, sprawa skasowania grunów na cele rolniczenia targowicy m., sprawa budowy zakładów dźwigni-keijowych i szpitala dla chorób zakaźnych, wreszcie sprawa otwarcia mieczarni mieczarskiej.

T. S. L. — nowemu bliskowemu. Z okazji koncertu nowego bielska krakowskiego, ks. Pawła Szupby, prześlato T. S. L. następujący depesza do Bayonu na ręce ks. biskupa Pawła ks. Szupby: "W wczorajszym dniu koncertu Tow. Słoty L. uława Oł. Najdosłotniejszą Pasterza wyraży celi głębielniej oraz gorące życzenia dźwignij lat panowania ks. chwale prastaraj atoliści krakowskiej dla dobra narodu i ojczyzny". Zarząd główny T. S. L.

Nauzdziesiątletnielciele pracy dziennikarstwa w ścieleko kole kolegw redakcyjnych przyjechał do Krakowa wczoraj p. Wł. Byżewski, wicedyrektor "Nowej R. Formy". Dnia 14 grudnia 1886 r. p. Byżewski wstąpił do redakcji wspomnianego pisma i odtąd nieprzerwanie i nieustraszenie pełnił w niem słobę przewodzący literacko artystycznej. Połecasz sepi w kole przyjechał wygłoszone wiele toastów na cześć jublatu, a z wielo stron nadeszły gratulacyjne telegramy.

Wczorajszą niedzielę przedwziętną, przeznaczoną do czynienia zakupów i wskutek tego "złota" przezwana, najzupełniej zawiądnę. Państwa alata adarzyszyła publiczność, od wybuchenia z domo tak, że w handlach i magazynach, które na dzień wczorajszy pocięły już wielkie przygotowania, był ruch bardzo słaby. Wiele handli w śródmieściu wobec tego nie korzystało wcale z rozporządzenia magistratu, dozwalającego otwarcia sklepów aż do godz. 3 po poł. tak, że kolo południa wszystkie większe magazyny w śródmieściu były już pozamykane. Kopyci i przemysłowcy krakowskiej ogół żną się na tegoż wieczoru obied dżwignicy, który — audak po dotychczasowych rezultatach — będzie się obracał w nader skromnych granicach. Według jednogodzinnych informacji drożyna miezstań i artykułów spożywczych, jest wy

Żądamy i kupujemy tylko czekoladę z fabryki

Adama PIASECKIEGO w Krakowie

NOWOŚĆ!

Czekolada szkolna T. S. L.

w przeźlicznem opakowaniu z winietą T. S. L.

Jedzmy tylko

czekoladę Piaseckiego

bo łączymy miłe z pożytecznym; czekolada smakuje doskonale, a Towarzystwo Szkoły Ludowej przysparzamy znaczny dochód, pamiętając, że

Oświata ludu dokona cudu.

